

Владика Силуан: Свако искушење схватити као позив на преображај и спасење

У недељу 13. по Духовима, на празник Чуда Светог архангела Михаила и Светог мученика Евдоксија, Његово Преосвештенство Епископ аустралијско-новозеландски г. Силуан служио је свету Литургију у Саборном храму Светог великомученика Георгија у Кабрамати.

Епископу су саслуживали архимандрит Петар, протојереј Горан Ћећез и протођакон Петар Мракић, док је певницу водио протојереј-ставрофор Ђуро Ђурђевић, старешина храма.

По прочитаном Јеванђељу Преосвећени Владика је заблагодарио Господу и поучио присутни народ о благовести недељног Јеванђеља: о Домаћину, Цару, Богу који је донео буктињу истине свету, који се односи према људима као према деци својој љубљеној:

-Прича о виноградарима јесте прича о непослушности изабраног народа Божјег према Богу, своме Небеском Родитељу. Они прогонише и морише страшним судбинама слуге Господара, свете пророке, који беху послани да саберу њихове духовне плодове. За пророцима је Господ послао у љубави својој и Сина свога, али и њега безумници уморише... А, Син Божји је Онај који је донео највећу победу људском роду: спасење – победом Васкрсења. А шта се дешава са злим виноградарима: Цар ће их погубити, виноград ће дати новим, достојним виноградарима – Новом Израиљу. Господ Христос је глава Цркве, угаони камен који веже Цркву своју, све нас, и они који долазе да се напоје Речи Његове у Цркви Његовој напојиће се науком вечног спасења. Зато

и свако искушење треба схватити као позив на преображај и спасење. Не жели Бог да покори човека страдањем, али човек треба да зна да својим животом телесним, одвојеним од Господа, доноси себи суд. Тако је и Свети Григорије Палама, говорећи о куги која је захватила тадашњи свет, говорио о њој као допуштењу и промислу Божјем ради спасења човека, палог и удаљеног од Божјег закона да се присети свога пада, размисли о вечности и врати на прави пут спасења. Данас за мудраце овога света овакве речи су предмет подсмехања, јер су нажалост слепи за духовне законитости, не виде Бога. Наше је да упамтимо да је болест ту да нас подсети да смо мали и смртни, да треба да идемо путем покајања, преображаја које води спасењу, те да размишљамо о томе какви ћемо изаћи пред Господа Исуса Христа и да поучени тиме мењамо свој живот. Бог нам даје шансу да се вратимо исконском себи. Не негирајући да је непозната болест међу нама треба схватити њу као позив Господа да се вратимо Богу и себи са поруком да милост, молитва и љубав треба да завлада у нама благодаримо Господу за све, молећи се Њему да подари здравље и живот свима који у ова времена страдају.